

ja isa füganase mätfa fuopi; ta
 jeltt oma naist et fuit läb parend
 tie koda; aga eji mõdel ta oma
 naist mätfa jätta; mis ka pea
 awalikus fai. Tas kui maa öge
 füganase mätfa oliva fannu, -
 ütelt ta oma näefeli: „Ma lää
 raapiat fua pööpa taja oma asj
 ajama.“ Taita, ja jooak koda.
 Naine uut lükki aiga ära, aga
 mis es tule kustiti wälle. -
 Narkas fas dab fanna, peale
 minnema kaas ta mieft ol
 nanna minnen; ja nõnda fai
 ta wäimisti ita öge furre kivi
 manu, kelle kärgus mätfaft üle
 käis; ja ta wätkas kate kivi
 utfa nomura, felle mätfaft etes
 näes ma fältti oma koda ära;
 fai ta olla, waldas õimen kiera

ja omne fältt peristige tema
 urisparane mis oli ta wäim
 fannu; wätkas furre pälega wäime
 ja omne load wett lastema (kufeli)
 wesi wätkas mõnema omne kuni
 astfaft maha jooakoma, ja tema
 nele see wätfeli naku tied wätte
 juhutama; (nõnda kui inimelg)
 „Nõne fua fuit wada, mine fure
 fuit wada, mine fua fältt wada
 jae.“ Oga wäimle oliva felle
 kivi kärgal oma wäimist faaki
 jagama, kui noma fua ^{hätet} kuni
 wa, mis fi wäime wälle jagas; -
 mätlinne noma omne kurgan
 fännen, et neid tulkas taja ot
 ma, ja piostiva füganama jooak
 ma, kiak waha ja omne wakan
 dofe jätawa noma furre maha.